

Lag om ändring i vattenlagen (1983: 291);

utfärdad den 18 juni 1987.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 13 kap. 53 och 65 §§ vattenlagen (1983: 291) skall ha följande lydelse.

13 kap.

53 § Vattendomstolen får avgöra målet utan huvudförhandling, om parterna inte har begärt någon sådan och deras inställelse inte behövs för utredningen i målet. Om målet avgörs utan huvudförhandling i annat fall än som avses i 42 kap. 18 § första stycket 1–4 rättegångsbalken, skall vattendomstolen ha den sammansättning som anges i 3 § första stycket i detta kapitel.

Har domstolen beslutat att målet skall avgöras utan huvudförhandling och är det inte uppenbart att parterna redan har slutfört sin talan, skall de få tillfälle till detta.

Beträffande förelägganden för parterna att avge skriftligt svaromål eller att inställa sig vid muntlig förberedelse eller vid huvudförhandling och om parts utevaro från ett sådant sammanträde gäller rättegångsbalkens bestämmelser rörande en sak, varom förlikning inte är tillåten.

SFS 1987: 758

Utkom från trycket
den 7 juli 1987

¹ Prop. 1986/87: 89, JuU 31, rskr. 278.

65 § Vattendomstolens domar eller beslut får, om inte annat är föreskrivet, överklagas hos vattenöverdomstolen. I stället för de tider som föreskrivs i 50 kap. 1 och 2 §§ samt 52 kap. 1 § rättegångsbalken gäller för vad fyra veckor, för anslutningsvad två veckor och för anförande av besvär tre veckor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988. Äldre bestämmelser om vadeanmälan gäller fortfarande i fråga om domar som meddelats före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

STEN WICKBOM

Lars Eklycke
(Justitiedepartementet)
